

SYLABUS PRZEDMIOTU NR 3B NST

Nazwa przedmiotu język polski/angielski:	Filozofia przyrody/ Philosophy of nature	ECTS	2
Kierunek studiów:	Technologia żywności i żywienie człowieka		
Koordinator przedmiotu:	Dr hab. Marian Głowacki		
Status przedmiotu:	Przedmiot fakultatywny	Rok 1 semestr 2	niestacjonarne
Cel przedmiotu:	Celem dydaktycznym jest zdobycie wiadomości i umiejętności w zakresie: analizy i wyjaśniania zjawisk fizycznych, metod rozwiązywania ilościowych problemów fizycznych (zadań fizycznych), pomiaru podstawowych wielkości fizycznych i określania niepewności pomiarowych.		
Formy dydaktyczne, liczba godzin:	Wykład; liczba godzin: 30		
Metody dydaktyczne:	Wykład interaktywny wykorzystujący środki multimedialne, dyskusja		
Pełny opis przedmiotu:	Główne problemy filozofii. Źródła poznania i granice poznania. Rozważania metafizyczne. Filozofia przyrody a nauki przyrodnicze. Filozofia starożytności do Arystotelesa. Fizyka i filozofia Arystotelesa. Rozwój poglądów na budowę Wszechświata. Wkład Keplera i Tycho de Brahe w rozwój fizyki i astronomii. Rola Mikołaja Kopernika w rozwoju współczesnej nauki. Fizyka i poglądy filozoficzne Galileusza. Proces Galileusza. Rola Rogera Bacona i Rene Descartesa (Kartezjusza) w powstaniu współczesnej nauki. Newtonowska fizyka klasyczna. Rola Einsteina w powstaniu fizyki współczesnej. Rola Marii Skłodowskiej-Curie w rozwoju współczesnych metod badawczych w fizyce i chemii. Empiryci i aprioryści XVII i XVIII w. Pozytywiści i neopozytywiści. Dialektyka Hegla i Marksa. Współczesne przyrodznawstwo a filozofia nauki. Idealizacja w badaniu świata przyrody. Nauki społeczne i kultura a nauki przyrodnicze. Metoda naukowa a widzenie i istnienie świata. Rozwój poglądów na budowę Wszechświata. Mechanistyczny obraz życia. Czas, przestrzeń. Materia i energia. Próżnia i promieniowanie. Atomizm, redukcjonizm i holizm. Determinizm i indeterminizm w fizyce. Wiara i nauka. Ewulucjonizm i kreacjonizm. Alfred Nobel. Historia Nagrody Nobla. Prawda i mity w naukach przyrodniczych. Rola matematycznego języka nauk przyrodniczych w poznaniu przyrody.		
Przedmioty wprowadzające:			
Efekty kształcenia:	01W – posiada ogólną wiedzę z zakresu filozofii pozwalającą zrozumieć procesy poznania przyrody, źródła poznania i granice poznania z punktu widzenia różnych nurtów filozoficznych 02U – posiada umiejętność wyszukiwania, zrozumienia, analizy informacji pochodzących ze źródeł przedstawiających różne poglądy filozoficzne i ich głównych przedstawicieli	03K – rozumie potrzebę ciągłego uzupełniania i aktualizacji wiedzy z podstaw filozofii	
Sposób weryfikacji efektów kształcenia:	01W, 02U, 03K – Bieżąca ocena wystąpień dotyczących przedstawiania sylwetek przedstawicieli głównych nurtów filozoficznych oraz ich poglądów		
Forma dokumentacji osiągniętych efektów kształcenia:	Karta przeprowadzonych zajęć oraz imienne karty ocen studentów, lista obecności		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową:	Podstawą zaliczenia jest obecność na wykładach oraz ocena końcowa jest oceną Wystąpienia – 100%		
Literatura podstawowa i uzupełniająca:	<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. T. Kotarbiński, Elementy teorii poznania, logiki formalnej i metodologii nauk, PWN 2. K. Ajdukiewicz, Zagadnienia i kierunki filozofii. Teoria poznania. Metafizyka. Czytelnik 3. M. Heller, Filozofia przyrody, Zarys historyczny, Znak 4. Słownik filozofów. Pod red. B. Andrzejewskiego. Filozofia powszechna. DW „REBIS” 5. J. Dider, Słownik filozofii, „Książnica” 5. A. Łukasik, Filozofia przyrody a nauki przyrodnicze, Wykład habilitacyjny, http://docs.google.com <p>Literatura uzupełniająca</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. P.K. Fayerbend, Jak być dobrym empirystą, PWN 2. T.H. Kuhn, Struktura rewolucji naukowych, PWN 3. M. Heller, Nauka i wyobraźnia, Wydawnictwo „Znak” 4. F. Capra, Punkt zwrotny, PIW 5. K.R. Popper, Logika odkrycia naukowego, PWN 6. A.K. Wróblewski, Prawda i mity w fizyce, Zakład Narodowy im. Ossolińskich 		
UWAGI:	Wystąpienie jest oceniane ocenami : 2; 3; 3+; 4; 4+; 5. Najniższą oceną zaliczającą jest 3.		

Wskaźniki ilościowe charakteryzujące moduł/przedmiot:

Szacunkowa sumaryczna liczba godzin pracy studenta (kontaktowych i pracy własnej) niezbędna dla osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia - na tej podstawie należy wypełnić pole ECTS:	<p style="text-align: right;"> Udział w wykładach/ ćwiczeniach: liczba godzin - 30 Przygotowanie do zajęć: liczba godzin - 10 Udział w konsultacjach; liczba godzin - 10 50 h </p>
Łączna liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	40
Razem liczba godzin -	1,6 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, takich jak zajęcia laboratoryjne, projektowe, itp.:	10
Razem liczba godzin -	10

Tabela zgodności kierunkowych efektów kształcenia efektami przedmiotu:

Nr /symbol efektu	Wymienione w wierszu efekty kształcenia:	Odniesienie do efektów dla programu kształcenia na kierunku
01W	posiada ogólną wiedzę z zakresu filozofii pozwalającą zrozumieć procesy poznania przyrody, źródła poznania i granice poznania z punktu widzenia różnych nurtów filozoficznych	W01
02U	posiada umiejętność wyszukiwania, zrozumienia, analizy informacji pochodzących ze źródeł przedstawiających różne poglądy filozoficzne i ich głównych przedstawicieli	U01
03K	rozumie potrzebę ciągłego uzupełniania i aktualizacji wiedzy z podstaw filozofii	K01